

Arrest

nr. 94 806 van 10 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinqies}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 21 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2012.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BELLEMANS, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 mei 2012 dient de verzoekende partij, van Kosovaarse nationaliteit, een asielaanvraag in.

Op 7 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de verzoekende partij het bevel om het grondgebied

te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinqüies}). Dit bevel wordt op diezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit bevel is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

*de persoon die verklaart te heten K.L.(...)
geboren te (...), op (in) (...)1986
en van nationaliteit te zijn : Kosovo*

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.”

Op 22 mei 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij de verzoekende partij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen de exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang op. Zij wijst erop dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van bevelen om het grondgebied te verlaten, onder meer op 21 februari 2011 en 17 mei 2011, dewelke definitief aanwezig zijn in het rechtsverkeer en uitvoerbaar zijn. Zij wijst er eveneens op dat de verzoekende partij sedertdien geen legaal verblijf meer heeft gekend in België en geen gevolg heeft gegeven aan deze bevelen. Zij meent aldus dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de huidige vordering.

2.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS* 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.3 Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van bevelen om het grondgebied te verlaten. De bevelen om het grondgebied te verlaten van 17 mei 2011, 6 september 2011, 22 februari 2012 en 11 april 2012 zijn genomen in toepassing van artikel 7 van de vreemdelingenwet. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder, wat tevens niet wordt

betwist door de verzoekende partij, dat voormelde bevelen van 17 mei 2011, 6 september 2011, 22 februari 2012 en 11 april 2012 niet werden aangevochten en dienvolgens definitief zijn, zodat deze bevelen principieel uitvoerbaar zijn. De uitvoerbaarheid van voormelde bevelen staat los van de thans bestreden beslissing.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op, omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 17 mei 2011, 6 september 2011, 22 februari 2012 en 11 april 2012 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient dienvolgens te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790). De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

2.4 Er dient verder op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 15 oktober 2012 als grond tot verwerping van het beroep het volgende gesteld:

“Het beroep is gericht tegen een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten.

Het betoog van de verzoekende partij met betrekking tot de artikelen 3, 8 en 13 EVRM, doet geen afbreuk aan voorafgaande vaststellingen.

Waar de verzoekende partij verwijst naar een hangende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980, wordt erop gewezen dat op 23 februari 2012 deze aanvraag onontvankelijk verklaard werd.

Voor het overige laat de verzoekende partij na aan te geven op welke andere wijze ze de artikelen 3 en 8 van het EVRM geschonden acht.

Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 4 januari 2006, nr. 153.232). De verzoekende partij roept de schending in van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, maar hierboven werd reeds besproken dat zij geen schending van deze artikelen aannemelijk maakt.

De overige aangehaalde bepalingen en beginselen doen evenmin afbreuk aan hetgeen hierboven werd aangehaald.”

2.5 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.6 Op 30 oktober 2012 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 12 december 2012 uitdrukkelijk uitgenodigd haar belang bij huidig beroep uiteen te zetten, gelet op het feit dat zij reeds eerder het voorwerp heeft uitgemaakt van bevelen om het grondgebied te verlaten die definitief en uitvoerbaar zijn geworden, stelt de verzoekende partij slechts te verwijzen naar het verzoekschrift en geen antwoord te hebben op de expliciete vraag naar haar belang in deze, gezien het om een herhaald bevel gaat.

2.7 Daar waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 12 december 2012 slechts stelt te verwijzen naar haar verzoekschrift, dient erop gewezen dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op

voormelde in de beschikking aangevoerde grond betreffende de aangevoerde middelen ter gelegenheid van het door haar ingestelde beroep. Zodoende dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping van het beroep niet betwist. Bij het zonder meer verwijzen naar haar inleidend verzoekschrift kan aldus bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Dit klemmt des te meer daar de verzoekende partij ter terechtzitting uitdrukkelijk aangeeft geen antwoord te kunnen bieden op de expliciete vraag naar haar belang in deze, gezien het om een herhaald bevel gaat.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog ter terechtzitting van 12 december 2012 op generlei wijze aantoont dat zij, ondanks het feit dat haar reeds eerder, met name op 17 mei 2011, 6 september 2011, 22 februari 2012 en 11 april 2012, bevelen om het grondgebied te verlaten ter kennis werden gebracht en deze bevelen definitief en uitvoerbaar zijn geworden, toch belang zou hebben bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

De exceptie van de verwerende partij wordt in de aangegeven mate bijgetreden. De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en dertien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS